

Abhivandan mijn lief

We hebben elkaar voor het eerst ontmoet op zijn 53ste verjaardag in Pune. Ik had hem al eens eerder gezien toen ik in de receptie van Krishna House werkte. Deze eerste ontmoeting markeerde het begin van een lang en intens samenzijn met vele hindernissen, vooral in het begin. Ongeveer 18 maanden later ben ik hem naar Amsterdam gevolgd waar hij een uitgeverij had van Osho boeken. Dat was een hele mooie uitdaging voor mij en het gaf me de gelegenheid om in de wereld van Osho werkzaam te zijn en tegelijk in de maatschappij te staan.

Wij werden helemaal opgezogen door het werk, hij was de gedreven verkoper, bekwaam in zaken en hij vond het heerlijk om de vertalingen te redigeren. In het begin deed ik met plezier alle praktische dingetjes die een klein bedrijf op gang moeten houden, waar we letterlijk alles met zijn tweeën al rennend deden. Later leerde ik het design van de Osho boeken te verzorgen en er iets heel kleurrijks van te maken.

Het maakte ons blij om Osho meditatiedagen op verschillende plaatsen in Nederland en Vlaanderen te organiseren. Later kregen we ook de kans om onze energie te stoppen in het organiseren van Osho Festivals in Nederland.

De jaren van wonen in Amsterdam waren een aanslag op mijn gezondheid geweest. Mijn lichaam kon niet goed tegen het lawaai, de vervuiling en de mensenmassa's. Op zoek naar iets nieuws hebben we uiteindelijk een plekje gevonden waar we ons allebei gelukkig voelden. Met heel veel hulp van Abhi kon ik nu een klein stukje grond rondom ons huis tot bloei laten komen.

Begin dit jaar begon Abhi vreemde ziekteverschijnselen te vertonen. Eerst vertoonden drie vingers van zijn linkerhand verlamingsverschijnselen die zich daarna uitbreidden naar zijn hele hand en in zijn arm. In maart moest ik hem al helpen met aankleden. De artsen wisten zich geen raad, ze onderzochten zijn hele arm helemaal tot aan zijn nek en uiteindelijk deden ze een hersenscan. Begin mei zagen we een foto met daarop grote gaten aan de rechterkant van zijn hersenen. Dat was het moment dat het tot ons doordrong wat dat betekende: Abhi heeft nog maar een beperkte tijd, ons samenzijn is nog maar tijdelijk. Toen hebben we alle gaten dichtgemaakt en zijn één geworden. En Abhi zei: 'Als ik mijn 77ste verjaardag kan vieren op 13 oktober kan ik in vrede gaan.' De volgende ochtend werd ik wakker met de woorden: 'Dank je wel, bestaan, voor alles wat je me geeft.' Ik heb die woorden met Abhi gedeeld.

Abhi heeft de hem nog resterende tijd gebruikt om alles af te ronden wat hij in zijn leven nog af te ronden had.

Al mijn energie ging helemaal zitten in het verzorgen van Abhi. Ik moest mezelf in deze extreme omstandigheden steeds herinneren aan wat ik in Krishna House geleerd had: doe waar je mee bezig bent terwijl je het doet en houd van waar je mee bezig bent terwijl je het doet. En dit heeft me eigenlijk geholpen om de mind tot rust te brengen die druk heen en weer ging flitsen tussen het verleden en de toekomst.

In de loop van de tijd kregen we heel veel steun van zijn familie, van onze geliefde vrienden, van onze burens. Met kaarten, woorden, bloemen, gedachten. Dit gebeurde allemaal om zijn bed heen.

Op 13 oktober was Abhi al behoorlijk verzwakt, ik heb een liedje voor hem gezongen, hij deed zijn ogen open en vroeg me wat voor dag het was. Ik zei 13 oktober, je 77ste verjaardag. Hij glimlachte en zei: 'Nu is het allemaal goed, ik kan gaan.' En toen viel hij weer in slaap. Vier dagen later hoorde ik hem in de ochtend roepen of ik bij zijn bed wilde komen -na drie dagen waar zij lichaam geprobeerd had om zijn hele sterke hart tot stilstand te brengen. Ik kwam zijn hand vasthouden en legde onze handen op zijn hart, legde mijn andere hand op zijn hoofd, zijn adem kwam nu heel diep en langzaam, hij deed zijn oog alleen een heel klein

beetje open en toen hij me zag, nam hij nog een keer diep adem en toen nog drie keer, en dat eindigde in een hele zachte lange uitademing. Ik voelde hoe zijn hart langzamer ging en tenslotte wegstierf – een immense stilte. Een stilte zonder begrenzingsen.

Dank u wel Osho dat u ons aanmoedigt om dit te ervaren.

Prabhu Mayo, in liefde.

PS En ik wil ook alle vrienden bedanken die mij gesteund hebben met hun aanwezigheid, hun woorden, kaarten, bloemen, helemaal tot hier. Ik zie ernaar uit om jullie allemaal 14 december te ontmoeten.

(Op zaterdag 14 december om 15.00 is er een samenkomst voor familie, vrienden en reisgenoten in De Roos, bij het Vondelpark, P.C.Hoofdstraat 183, Amsterdam).